

Sygn. akt III AUa 1694/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grażyna Horbulewicz (spr.)
Sędziowie:	SA Grażyna Czyżak SA Bożena Grubba
Protokolant:	sekr.sądowy Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2017 r. w Gdańsku

sprawy P. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji P. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 sierpnia 2016 r., sygn. akt VI U 1019/16

oddala apelację.

SSA Grażyna Czyżak SSA Grażyna Horbulewicz SSA Bożena Grubba

Sygn. akt III AUa 1694/16

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 lutego 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił P. W. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, iż ubezpieczony nie wykazał 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił okresu pracy w warunkach szczególnych, wynoszącego co najmniej 15 lat.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do żądanego świadczenia, wskazując, że w okresie od 4 marca 1981 r. do 31 marca 1996 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowisku spawacza.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie. Jednocześnie w piśmie z 26 lipca 2016 r. organ rentowy przyznał, że ogólny staż pracy ubezpieczonego wynosi 29 lat, 5 miesięcy i 19 dni, a staż pracy w warunkach szczególnych

14 lat 1 miesiąc i 7 dni - zaliczono bowiem do stażu pracy w szczególnych warunkach okres od 4 marca 1981 r. do 31 marca 1996 r.

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie, wskazując następujące motywy rozstrzygnięcia: Ubezpieczony, urodzony (...), w dniu 5 stycznia 2016 r. wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Ubezpieczony w okresie od 10 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. był zatrudniony na stanowisku ładowacza nieczystości - wykonywał pracę przy wywozie nieczystości stałych i płynnych oraz prace na wysypiskach i wylewiskach nieczystości, związanych z bardzo ciężkim wysiłkiem fizycznym.

W okresie od 4 marca 1981 r. do 31 marca 1996 r., w czasie zatrudnienia w (...) Usługowej Spółdzielni Pracy w T., wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę przy spawaniu elektrycznym i gazowym,

Skarżący posiada staż ogólny w wymiarze 29 lat 5 miesięcy i 14 dni. Suma okresów od 4 marca 1981 r. do 31 marca 1996 r. oraz od 10 grudnia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. to 15 lat, 1 miesiąc i 20 dni, z czego po odliczeniu okresów zasiłkowych organ nie kwestionował okresu 14 lat i 1 miesiąc i 7 dni pracy w warunkach szczególnych - w pozostałym czasie ubezpieczony korzystał ze zwolnień lekarskich.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem artykułów 5 do 12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki: 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.; 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącym co najmniej 15 lat; 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn; 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w artykułach 5 do 9 i 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn; 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub artykułu 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3; 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W niniejszej sprawie sporne pozostawało wyłącznie spełnienie przez ubezpieczonego warunku stażu pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z powołanym wyżej przepisem, w sytuacji ubezpieczonego koniecznym było odwołanie się do treści art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zgodnie, z którym przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. A skoro tak to trafne było stanowisko pozwanego, który od okresu pracy ubezpieczonego w charakterze spawacza, odliczył okres pobierania przez niego zasiłków chorobowych.

W kontekście powyższych rozważań nie zasługuje na uwzględnienie argument ubezpieczonego dotyczący nabycia przez niego prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Orzecznictwo w tym zakresie dotyczy bowiem wyłącznie osób ubiegających się o emeryturę w wieku obniżonym, a nie o emeryturę pomostową. Poza tym, okres pracy ubezpieczonego, wykonywanej w warunkach szczególnych po 31 grudnia 2008 r. nie przekraczał 1 miesiąca, podczas gdy - jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 15 stycznia 2013 r., sygn. akt I UK 448/12 - z wykładni art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczenia do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2008 r. Powołany przepis zawiera również dodatkowe warunki: praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze winna być wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2008 r., nie zakreślając ram czasowych odnośnie stażu pracy w warunkach szczególnych, który może dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej 1 miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia oraz 1 miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 r.

Powyższej przesłanki ubezpieczony nie spełnił, dlatego też Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §1 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

Apelację od wyroku wywiódł ubezpieczony zaskarżając go w całości i zarzucając mu naruszenie prawa materialnego tj. :

1) art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez przyjęcie, że wyłączenie regulacji tego artykułu nie odnosi się do osób ubiegających się o emeryturę pomostową, a w konsekwencji, że skarżący w okresach pobierania zasiłków chorobowych po dniu 14 listopada 1991 r. w czasie zatrudnienia w szczególnych warunkach nie wykonywał pracy stale i że okresów tych nie zalicza się do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach,

2) art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych poprzez przyjęcie, że z 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze co najmniej jeden pełny miesiąc musi przypadać po dniu 31 grudnia 2008 r., podczas gdy brzmienie tego przepisu mówi jedynie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008 r., bez wskazywania minimalnego przepracowanego okresu.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko skarżący podniósł, iż Sąd przede wszystkim błędnie określił wzajemny stosunek przepisów art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS i art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Zaznaczył, że na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnił warunek 15 lat wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wymaganie od osoby, która spełniła w dniu 1 stycznia 1999 r. warunki dotyczące stażu pracy w szczególnych warunkach, uzupełnienia tego okresu z uwzględnieniem treści art. 32 ustawy po nowelizacji z 2004 r. należy uznać za zbyt daleko idące, pomijające ochronę prawa tymczasowego, ukierunkowanego na przyszłe świadczenia. Nie ma znaczenia - w przekonaniu skarżącego - okoliczność, że orzecznictwo sądowe w tym zakresie dotyczy wyłącznie osób ubiegających się o wcześniejszą emeryturę. Ekspektywa prawa podmiotowego polega bowiem właśnie na spełnieniu się tylko części stanu faktycznego koniecznego do nabycia prawa, które poprzedza i zabezpiecza przyszłe prawo podmiotowe.

Skarżący nie zgadza się również z dokonaną przez Sąd wykładnią art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Istotą wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013r. I UK 448/12 było zagadnienie, czy z wykładni art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych wynika obowiązek zaliczania do okresów pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze także zatrudnienia w takich warunkach w okresie od stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2008 r., czy tylko zatrudnienia do 1 stycznia 1999 r. i po 31 grudnia 2008 r. Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 4 zawiera dodatkowe warunki, aby praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz po dniu 31 grudnia 2008 r., jednak nie określił ram czasowych odnośnie stażu 15 lat pracy w tych warunkach. Okres ten może więc dotyczyć całego okresu ubezpieczenia, jednak co najmniej jeden miesiąc musi przypadać przed dniem 1 stycznia 1999 r. oraz jeden miesiąc po dniu 31 grudnia 2008 r. Zdaniem skarżącego nie można jednak z tego wywodzić, że musi to być cały miesiąc kalendarzowy. Wykładni takiej nie stosuje nawet ZUS, przy przyjmowaniu wniosku o emeryturę pomostową. Również przy wydawaniu zaskarżonej w niniejszej sprawie decyzji pozwany nie kwestionował zbyt krótkiego stażu pracy w szczególnych warunkach po 31 grudnia 2008 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656), a tym samym, czy spełnia przesłanki do przyznania emerytury pomostowej.

Przepis art. 4 ustawy ma zastosowanie do pracowników, którzy po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywali pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy. Stanowi on, że prawo do emerytury pomostowej, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący, co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składowy i nieskładowy, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i 49 ustawy, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po 1 stycznia 2009 r. W przypadku, gdy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak jest podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, LEX nr 1289168).

Mając na uwadze treść art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd Okręgowy trafnie ustalił, że wnioskodawca nie spełnia kumulatywnie wszystkich przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury pomostowej, albowiem pomimo osiągnięcia wieku 60 lat oraz legitymowania się ogólnym stażem ubezpieczeniowym przekraczającym 25 lat nie wykazał on 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych w konsekwencji czego, nie było możliwym przyznanie mu prawa do żądanego świadczenia. Ubezpieczony wprawdzie przedłożył szereg dokumentów potwierdzających fakt wykonywania przez niego zatrudnienia tzw. „szczęólnego” przez okres 15 lat 1 miesiąca i 20 dni, niemniej jednak po odliczeniu od wskazanego stażu okresów nieskładowych (pobierania zasiłków chorobowych), jego staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł jedynie 14 lat 1 miesiąc i 7 dni.

Jak wynika z treści art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 4-11, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Artykuł 12 powołanej ustawy powtarza zasadę wyrażoną w art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stosowaną w odniesieniu do emerytur w obniżonym wieku z tytułu szczególnych warunków lub szczególnego charakteru wykonywanej pracy, choć jego brzmienie różni się od treści art. 32 ust. 1a. Artykuł 12 przewiduje bowiem, że przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w związku z ustalaniem prawa do emerytury pomostowej nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa bez względu na datę

przerwy w pracy. Oznacza to, że przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej nie uwzględnia się również okresów takiej przerwy w pracy, które przypadały przed dniem 15 listopada 1991 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450; por. Zieleniecki M., komentarz LEX 2014, komentarz do art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych). Omawiany przepis postanawia, że stażem pracy szczególnej będzie okres trwania stosunku pracy z wyłączeniem tych okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie chorobowe albo świadczenie z ubezpieczenia społecznego (zasilek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne, zasilek macierzyński albo zasilek opiekuńczy). Okresy wyłączone ze stażu pracy szczególnej mogą być uwzględnione (jako okresy nieskładkowe) na ogólnych zasadach, czyli w okresach uzupełniających staż do wymiaru 20/25 lat (Jankowska K., komentarz LexisNexis 2011, komentarz do art. 12 ustawy o emeryturach pomostowych).

Z powyższym nie zgadzał się pełnomocnik wnioskodawcy, wskazując w wywiedzionej apelacji, że zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury, okresy pobierania przez ubezpieczonych zasiłków chorobowych pozostają, bez wpływu na obliczenie ich stażu pracy w warunkach szczególnych, przy ustalaniu uprawnień do emerytury w wieku obniżonym - do okresu pracy w szczególnym charakterze, wlicza się bowiem okresy niezdolności do pracy z powodu choroby lub macierzyństwa. Na takim stanowisku stanął m.in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 maja 2005 r., II UK 219/04, OSNP 2005 r., nr 22, poz. 361. Nie inaczej we wskazanej materii wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2006 r. (I UK 154/05, LEX nr 272581) oraz w uchwale z dnia 27 listopada 2003 r. (III UZP 10/03, OSNP 2004/5/87, Prok.i Pr.-wkł. 2004/4/43, Biul.SN 2003/11/17, LEX nr 81642), w której udzielając odpowiedzi na postawione przez Sąd Apelacyjny w Łodzi pytanie prawne wyraził pogląd, zgodnie z którym „do okresu pracy w szczególnych warunkach, o jakich mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wlicza się okresy zasiłku chorobowego w czasie trwania tego stosunku pracy, przypadające po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 104, poz. 450 ze zm.). Pełnomocnik ubezpieczonego pomija jednak zupełnie okoliczność, że emerytura pomostowa jest zupełnie innym świadczeniem niż wcześniejsza emerytura, o której mowa w art. 32 ustawy emerytalnej. Jest to bowiem świadczenie przejściowe, przyznawane wąskiej grupie ubezpieczonych (jedynie niektórym pracownikom wykonującym pracę w szczególnym charakterze lub w szczególnych warunkach), mające charakter okresowy (prawo do niej ustaje po spełnieniu przesłanek opisanych w art. 16 pkt 1 i 2 ustawy o emeryturach pomostowych, czyli po osiągnięciu kryterium wieku powszechnego lub po uzyskaniu prawa do emerytury - świadczenia na wypadek starości). Za uznaniem, że „emerytura pomostowa” jest innego rodzaju świadczeniem aniżeli świadczenia na wypadek starości, o których mowa w ustawie o emeryturach i rentach z FUS przemawia również fakt, że źródłem jej finansowania nie jest składka na ubezpieczenie emerytalne w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych lecz odrębny Fundusz Emerytur Pomostowych (art. 1 i nast.). Powyższa argumentacja znajduje pełne potwierdzenie w treści uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych (druk sejmowy VI kadencji nr 1070 z 2 października 2008 r.). Zgodnie z tam wskazanymi założeniami „osoby pracujące w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zamiast uprawnień do wcześniejszego przejścia na emeryturę będą uprawnione do świadczeń wynikających z ustawy o emeryturach pomostowych. Ustawa ta stanowi realizację zapowiedzi zawartej w ustawie o emeryturach i rentach z FUS w momencie wprowadzania reformy systemu ubezpieczeń społecznych w Polsce.”... „Rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie będą dotyczyły osób objętych pracowniczym systemem ubezpieczeń społecznych, będą miały charakter przejściowy i obejmą zamkniętą liczbę określonych podmiotów”.

Reasumując, skoro emerytura pomostowa nie stanowi świadczenia na wypadek starości a jedynie specyficzne świadczenie dla ograniczonej liczby osób przyznawane do czasu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego, to nie mają do niej odpowiedniego zastosowania rozstrzygnięcia judykatury odnoszące się do zasad przyznawania emerytur w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W konsekwencji, dla potrzeb określenia wymaganych dla nabycia prawa do emerytury pomostowej posiadanych przez ubezpieczonego okresów pracy w warunkach szczególnych można było stosować jedynie regulacje zawarte w

przepisach ustawy o emeryturach pomostowych, co oznacza, że do stażu, od którego zależy prawo do emerytury pomostowej, wliczane są okresy pracy kwalifikowanej osiągnięte przed dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych oraz po dniu 31 grudnia 2008 r. Do okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS osiągniętego przed dniem 1 stycznia 2009 r. wlicza się wyłącznie okresy rzeczywistego świadczenia takiej pracy. W omawianym zakresie znajduje bowiem zastosowanie § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, zgodnie z którym okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z art. 32 ust. 1a ustawy emerytalno – rentowej, przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Marcin Zieleniecki, komentarz LEX do art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych).

Przekładając poczynione rozważania na grunt analizowanej sprawy uznać należy, że zasadnie organ rentowy dokonując przeliczenia stażu pracy wnioskodawcy wykonywanej w warunkach szczególnych na potrzeby ustalenia jego prawa do emerytury pomostowej pomniejszył go o okresy pobierania przez ubezpieczonego zasiłków chorobowych, uznając ostatecznie, że wnioskodawca nie wykazał 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a jedynie 14 lat 1 miesiąc i 7 dni. W konsekwencji tak poczynionych ustaleń, Zakład Ubezpieczeń Społecznych trafnie odmówił ubezpieczonemu prawa do żądanego świadczenia, albowiem nie spełnił on kumulatywnie wszystkich przesłanek wymienionych w art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Tożsame stanowisko zaprezentował Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zakurzonego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe, przy uwzględnieniu faktu, że przesłanki konieczne do nabycia prawa do emerytury pomostowej muszą być spełnione łącznie, Sąd nie badał zasadności podniesionego przez pełnomocnika wnioskodawcy zarzutu błędnej wykładni art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych opartej na orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2013 r. (I UK 448/12, LEX nr 1396383), albowiem wskazana kwestia pozostawała bez wpływu na treści rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Podzielając stanowisko Sądu I instancji i uznając apelację ubezpieczonego za bezzasadną, Sąd Odwoławczy, na mocy art. 385 k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

SSA Grażyna Horbulewicz SSA Grażyna Czyżak SSA Bożena Grubba